

PART 4: Excerpt from Dylan Thomas's "Do not Go Gentle into that Good Night"

Do not go gentle into that good night,
Old age should burn and rave at close of day;
Rage, rage against the dying of the light.

Though wise men at their end know dark is right,
Because their words had forked no lightning they
Do not go gentle into that good night.

Good men, the last wave by, crying how bright
Their frail deeds might have danced in a green bay,
Rage, rage against the dying of the light.

Whole text available at: <https://poets.org/poem/do-not-go-gentle-good-night>

Student 1:

*Kolayca dalma o tatlı uykuya,
Son yaklaştığında savaşmalı yaşanmışlık;
Kin, kin kusmalı sönmekte olan ışığa.*

*Bilse de alimler ölüm olduğunu sonunda,
Sözleriyle tutmadıkları için hiç ışık,
Dalmazlar o tatlı uykuya kolayca.*

*İyiler ağlar son vedalarında,
Düşününce nasıl büyüyebilirdi bir küçük iyilik,
Kin, kin kusmalı sönmekte olan ışığa.*

Student 2:

*Dalma o hoş geceye kibarlığınla,
Yaşlılık yanmalı ve hezeyan etmeli gün sonuna.
Kudur, kudur karşısında ışığın vefatına.*

*Mahir zatlar bilirler ki karanlığın sonunda,
Kendilerinin sözleri yıldırım savurmamıştır zira.
Dalmazlar o hoş geceye kibarlıklarıyla.*

*Hoş zatlar ellerini sallarlar ağlayarak şaşaalı ,
Temelsiz uğraşları yeşil bir koyda coşmuştur coşmalı,
Kudururlar, kudururlar karşısında ışığın vefatına kudurmali.*

Student 3:

*O güzel geceye gitme usulca
Yaşlılık yanmalı ve çıldırmalı gün bitiminde;
Öfkelen, öfkelen ışığın ölümünün karşısında.*

*Karanlığın doğru olduğunu bilseler de akıllı adamlar sonlarında,
Sözleri şimşek çaktırmadığı içindir ki onlar
Gitmezler o güzel geceye usulca.*

*İyi insanlar, son kez ellerini sallarlar, öylesine şaşaalı ağlayarak.
Narin niyetleri yeşil bir koyda dans etmiş olabilir,
Öfkelen, öfkelen ışığın ölümünün karşısında.*